

FINESTRES AMB CLAVELLS DE VIOLENT ROIG.

Pseudònim: **Remor.**

Después de todo, todo ha sido nada,

a pesar de que un día lo fue todo.

Después de nada, o después de todo

supe que todo no era más que nada.

José Hierro.

Som amb el foc al centre de la terra,

brolem amb l'aigua i alenem amb l'aire.

Maria-Mercè Marçal.

Dona de la neteja.

Una noia ha sortit
de l'institut
i camí de casa
s'atura davant
d'una tenda prêt-à-porte.

Ben plantada
davant de l'aparador
dibuixa amb una bafarada
un somni de glamour
i passarel.la.

La seva mare
en torn de tarda
el netejarà per no
deixar-hi cap traç.

Sota un porxo.

L'esguard d'un home

sense sostre que dormisqueja

entremig d'uns cartons

entela els nostres ulls de vidre.

Abaixem el cap i passem de llarg.

Som només uns transeünts

abrigats per la ventura.

Comiat.

Estirada al llit et miro als ulls
i veig una àmfora de dies trencada.
El temps llanguint s'escorre
pel terra de la cambra
i l'aigua clara del teu últim somrís
s'enterboleix camí
del clavegueram dels jorns.

Has tancat els ulls.
Espero que una gota de rou
et desvetlli en un altre demà.

L'amant.

Sempre t'he imaginat

- i no se perquè -

com una copa de cava,

feta pel tacte i el tast.

T'inclines per a ser emplenada

de bombollejant escuma,

per tot seguit, repixar esplendorosa.

Després de la disbauxa,

restes en solitud,

plena de ditades,

damunt dels llençols

d'un marbre fred de cuina.

L'amfitrió t'ha deixat

una mica de líquid al cul.

Misericòrdia.

Un home corbat

cerca una paret blanca fingida

on no commoures

al veure la seva ombra.

On poder, al menys,

caminar rígid fins

a la propera cantonada.

Sotmetiment.

Un nen escarbota
cercant refugi
amb la mirada bromosa
en les vinyetes d'un còmic
del seu superhome preferit.

Mentrestant, el pare
insulta a la mare
i li pega.

Argúcia.

Va entrar en un estanc
i va demanar uns quants segells
d'ambigüitat que va fer llepar
a un bordegàs que hi havia
assegut al portal traficant amb saliva.
De seguida va enganxar-los
a unes cartes humides
que es va treure de l'escot
i de sota les faldilles
i va llençar-les a una bústia callada.

Amb naturalitat.

I

Som feres

que ens amansem

per beure en els ulls

dels demás.

II

Es torna cristalúlina

l'aigua quan ens rentem

les mans amb humilitat.

Veïnatge.

Cada matí, la veïna del tercer segona,

obre les finestres de bat a bat

i espolsa de la nit passada

la seva soletat.

En el replà on es posa aquesta pols

amb els dits d'una mà

hi dibuixa una nit amb ella.

Tragèdia.

Rossinyol d'ala

fracturada refila

torbant la tarda.

Per no ser ell.

Un altre cop t'he vist
en el bar de sempre
i em dispo a ofegar-me dòcil,
en el teu cafè amb llet,
com el croissant recent fet
que tens als dits,
per viure un ratet
com una molla més
entre els teus llavis,
Almenys fins que em precipiti,
si tinc sort, al teu escot
on morir a poc a poc,
assecant-me, per no tenir mans.
Per no ser ell.

Devastador.

De pressa passen
els núvols de pluja
damunt la terra àrida,
quan ella se'ls hi desclou
clivellada i desolada.

Dolor.

Viu en mi a gust

respirant quan pot per les ferides

- finestres amb clavells de violent roig -.

De vegades, és l'esgarip

de l'ànima i d'altres,

la mossegada d'un gos rabiós

que no cicatritza.

Ara palpita en el seva letargia.

Borrombori.

Amb un repicar de portes i finestres,

la tempesta es fa sentir

com uns militars colpistes.

Després, vindrà la calma i el seny.

Però, si apregonem en la nit,

mil arbres s'hauran partit pels llamps.

Bullying.

Un nen assetjat

es va tallar les venes

rere el pati de l'escola

amb el vidre

que sempre feia la rateta.

Pels murs de l'escola,

per sempre més, hi rondarà

aquella estranya escriptura

que ningú va saber entendre.

Condolença.

El silenci quequeja
al pas de la comitiva fúnebre.
Amics i enemics s'abracen
només per un instant.

Cada esquena sap com
conviure amb la seva daga.

Confidencial.

Un onatge còmplice
esborra les teves
petjades de vora mar.

Ningú ha de saber
que hi fas caminant
sola per una platja
d'arenes suades.

Amb el deliri d'una finestra
que es bada a la primavera,
esguardés un horitzó calitjós
on dofins t'ensenyen l'esquena.

Navilis de pas
fan sonar les seves sirenes
i tu ni t'immutes.

Malaptesa.

Cada pupitre duu

gravat a la pell

el nom del nostre

primer amor.

Aquell que després

desmentíem al patí

de l'escola, si calia,

a cops de puny.

Recordo

que la meva cal·ligrafia

era tan negada com el bes.

Menarquia.

Per les avingudes de la nit
on el desig encara no mira
per les finestres ni truca a les portes.

Una taca de sang menstrual
ha encès el primer neó
en la vida d'una noia
i comença a fer pampallugues.

La mort de la mare jove.

Un nen plora amb desconsol

la mort de la mare jove

i deixa aquoses empremtes

que anirà tapant amb els encenalls

dels dies venidors

No cal dir amb quina força

i ràbia fa anar el ribot.

A darrera hora se'n va a dormir.

El bes de bona nit d'altri és colpidor.

Retorn a casa després de la feina.

El pare torna a casa
com un heroi de conte,
ferit en mans i cara
per la pols, ciment i guix
propis de la feina.

Però la mare el guarirà
amb sopa grossa ben calenta
feta amb el brou dels ossos
de les hores d'espera.

Memòria.

Els records són la sorra
que s'enganxa a l'esquena
a la platja del temps.

Aquella que quan l'espolses
després te la trobes a les butxaques.
També és el gra que es fica a l'ull
i fa que hi veguis borrós.

Malaventura.

Llences amb ràbia

l'espardenya

contra l'espill que reflecteix

el teu cos de carències

i cada trosset de vidre

s'inventa, a corre-cuita,

una silueta esvelta

per sobreviure al moment.

Totes les guerres en una sola.

Imagina un jorn

qualsevol de novembre

on cada fulla

contempla com van caient

totes les altres fulles.

Terç.

Com un brau davant l'última investida,
un malat terminal de càncer de pulmó,
enbanderillat i esgotat,
treu una cigarreta amagada sota el coixí
i la llavieja mentres l'encén.

Amb el cap cot, calant profundament,
s'agenolla al bell mig de la plaça de la vida.

Enfront, la mort amb l'estoc en alt
s'irrita veient tal acatament.

Com en cada brega vol tallar
les dues orelles i la cua.